

สรุป

ทิศทางการจัดการศึกษาท้องถิ่นในทศวรรษหน้า ควรเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาคนให้มากที่สุด เนื่องจากคนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า หรืออาจนับได้ว่าคนเป็นทรัพย์สิน (assets) ที่มีค่าที่สุดที่ต้องรักษาและพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่ง ในการพัฒนาคนนั้นจำเป็นต้องพัฒนาตั้งแต่ในครรภ์มารดา และเมื่อลืมตาดูโลกก็เริ่มพัฒนาต่อเนื่องอย่างช้าๆ และอย่างเข้าใจในพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัย ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องดูแลตั้งแต่แรกเกิด โดยเริ่มให้การดูแลตั้งแต่ในระดับปฐมวัยจนถึงในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เขาเหล่านั้นเป็นประชากรที่ดี มีคุณภาพและสามารถสร้างสรรค์สิ่งที่ดีให้กับสังคม แต่ในการจัดการศึกษาก็มีหลายปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงทั้งในด้านผู้บริหารและคณะครูอาจารย์ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถทั้งศาสตร์และศิลป์ รวมทั้งในด้านทรัพยากรต่างๆที่ต้องใช้ในการจัดการศึกษา ทั้งในด้านคน เงิน วัสดุอุปกรณ์ การบริหารจัดการที่ทันสมัยและเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งกรอบเงื่อนไขของเวลาในการดำเนินการที่มีจำกัด และการแข่งขันที่รุนแรงในสังคมโลก ส่งผลให้การดำเนินการด้านการศึกษาที่ควรนำมาใช้คือ ต้องสร้างเครือข่ายทั้งในแวดวงการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งทางด้านวิชาการและเกิดคุณภาพสูงในการจัดการศึกษา สำหรับการศึกษารองครุฑขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่งก็มีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบริบทของท้องถิ่นนั้นๆ รวมทั้งการบริหารจัดการก็มีเทคนิควิธีการที่แตกต่างตามภาวะเปรียบของแต่ละท้องถิ่น ดังนั้นทิศทางการจัดการศึกษาของท้องถิ่นในอนาคตจึงต้องเป็นการจัดการศึกษาเพื่อผู้ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาเป็นอันดับแรก โดยคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาควบคู่ไปด้วย และต้องคำนึงถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Critical success factor) และปัจจัยแห่งความล้มเหลว (Critical failure factor) อยู่เสมอ เพื่อเป็นการป้องกันและเตรียมพร้อมต่ออุปสรรคต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นและพร้อมที่จะรับโอกาสต่างๆ ที่จะเข้ามาสู่กระบวนการจัดการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ โดยทั้งนี้คงต้องขึ้นอยู่กับการร่วมมือร่วมใจของคนในท้องถิ่นนั้นๆ เป็นหลักในการที่จะช่วยกันผลักดันการศึกษาของท้องถิ่นของตนให้ได้ผลดีเพียงใดแล้วท่านละ ในฐานะของคนที่อยู่ในท้องถิ่นท่านได้เตรียมพร้อมในการร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาตนเองและพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นแล้วหรือยัง

คำศัพท์น่ารู้

การเรียนรู้ตลอดเวลา หรือ L ยกกกำลัง 3 (Life Long Learning)

หมายถึง การรับรู้ความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตั้งแต่เกิดจนตายจากบุคคลหรือสถาบันใดๆ โดยสามารถจะเรียนรู้ด้วยวิธีเรียนต่างๆ อย่างมีระบบหรือไม่มีระบบ โดยตั้งใจหรือโดยบังเอิญก็ได้ ทั้งนี้สามารถทำให้บุคคลนั้นเกิดการพัฒนิตนเอง

หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง มวลประสบการณ์ที่สถานที่ศึกษาหรือหน่วยงานและบุคคลในท้องถิ่นนั้นจัดให้แก่ผู้เรียนตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

Memorandum of Understanding (MOU) หมายถึง การจัดทำบันทึกความเข้าใจร่วมกัน

คุณภาพ หมายถึง ลักษณะคุณประโยชน์ หรือคุณค่าที่เกิดขึ้นแก่ผู้ใช้/ ลูกค้า ที่ทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ และมีค่าเทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับมาตรฐาน

เครือข่าย หมายถึง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ แลกเปลี่ยนทรัพยากร และร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งในรูปของการลงทุนร่วมกัน ทำอุตสาหกรรมและธุรกิจร่วมกัน นอกจากนั้น ยังให้ความหมายของเครือข่ายในวงการธุรกิจว่าคือ เครื่องผูกมัดทางสังคมระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องในระดับปัจเจกและระดับองค์การ

บรรณานุกรม

จรัสลักษณ์ จีรวินุลย์. ความจำ : คู่มือครูและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :

องค์การค้ำของครูสภา, 2546.

ณรงค์ ณ ลำพูนและคณะ. การบริหารจัดการคุณภาพโดยรวม. เชียงใหม่ : The Knowledge Center, 2546.

เสรี พงศ์พิศ. เครือข่าย : นวัตกรรมองค์กรของโลกยุคใหม่. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2548.

อุดม เขยกิจวงศ์. หลักสูตรท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2545.

<http://www.tsi-thailand.org/e-LearningRoom/MOUe-Learning/e-LearningDetail.html>